

Skupnost brez skupnega jezika

ODER

Jonathan Spector: Eureka

Prevod: Ana Barič Moder

Režija: Peter Petkovšek

SNG Drama Ljubljana

✂ Gašper Stražisar

Uprizoritev Eureka Jonathana Spectorja v režiji **Petra Petkovška** na malem odru SNG Drama Ljubljana se gradi okoli konkretnega konflikta: izbruha mumpsa v zasebni šoli, ki razkrije razkol med člani upravnega odbora glede cepljenja. Ena stran zagovarja nujnost cepljenja, medtem ko ji druga nasprotuje iz osebnih ali ideoloških razlogov. Prav ta razpoka, ki jo predstava od začetka jasno zariše, sproži postopno razgradnjo navidezno usklajene skupnosti.

Zasedba, ki jo sestavljajo **Gregor Baković, Nina Valič, Nina Ivanišin, Saša Pavlin Stošič** in **Nejc Cijan Garlatti**, je dobro uigrana. Dialogi so hitri, pogosto prekrivajoči se, replike se nizajo v tempu, ki učinkovito podpira komične

poudarke. Igra temelji na tipizaciji likov, ki so zasnovani kot nosilci jasno prepoznavnih stališč. Ta razdelitev omogoča preglednost konflikta, a se mestoma prevesi v blago karikiranost, kjer liki delujejo bolj kot funkcije argumentov, in ne kot kompleksne osebnosti. Najbolj prepričljivi so trenutki, ko ta tipizacija za hip razpade, ko se izza jasno zarisane pozicije pokaže osebna prizadetost, negotovost ali nemoč. Na tem mestu uprizoritev preseže raven idejne ilustracije in pridobi konkretno človeško dimenzijo, ki pa je ne zmore dosledno razviti.

Najizrazitejša v zasedbi je **Nina Valič**, ki Suzanne upodobi kot izrazito motečo, naporno sogovornico. Njena vztrajnost, izmikavanje in sklicevanje na osebno izkušnjo gledalca sprva odbijajo, morda do neke mere celo iritirajo. In prav v tem je njena igralska moč, saj skozi uprizoritev postopoma razkriva razloge za svojo držo in tako njen lik ne ostane zgolj enoznačen. Nina Valič ohranja napetost med odbijajočim in ranljivim, s čimer uprizoritvi doda prepričljivo človeško plast.

Gregor Baković v vlogi ravnatelja predstavlja glas razuma. Njegov lik je razpet med željo po ohranjanju reda in očitno nemočjo, da bi konflikt obvladal.

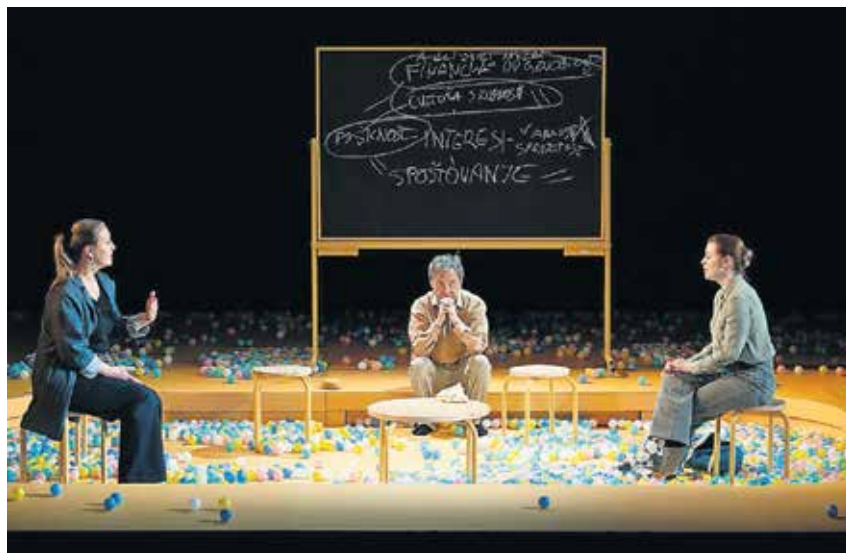
V njegovi igri se jasno občuti postopno razpadanje avtoritete, zaradi česar gledalec do njega razvije precejšnjo mero empatije, sicer ne kot do odločevalca, temveč kot do nekoga, ki situaciji v kofoniji starševskega glasu preprosto ni več kos.

Režija Petra Petkovška vestno sledi narativu besedila. Uprizoritev je jasna

in pregledna, odnosi med liki so razločno vzpostavljeni, a vendar brez izrazitejših tveganj. Prehodi med prizori, kljub enotni lokaciji, delujejo morda rahlo nerodno in mestoma prekinjajo sicer dobro vzpostavljen ritem dialoga. Scenografija **Sare Slivnik** z osrednjim elementom plitvega bazena deluje kot dobra in neposredna metafora skup-

nosti. Barvit, navidezno igriv prostor, v katerega liki vstopajo bosi, poudarja njihovo povezanost, hkrati pa tudi njihovo krhkost. Najbolj učinkoviti elementi uprizoritve so prizori z vključevanjem digitalnih komentarjev, ki se kot projekcije pojavljajo na platnu (oblikovalec videa **Urban Zorko**) ter razpravo hkrati razširijo in razkrojijo. V njih se jasno

Najizrazitejša v zasedbi je Nina Valič, ki Suzanne upodobi kot izrazito motečo, naporno sogovornico.

Uprizoritev Eureka Jonathana Spectorja v režiji Petra Petkovška na malem odru SNG Drama Ljubljana se gradi okoli konkretnega konflikta. ✎ Peter Uhan

pokaže, kako hitro se argumentirana razprava lahko prevesi v kaos mnenj, žalitev in navideznih resnic.

Eureka tako ostaja uprizoritev, ki stavi na igralsko zasedbo in precizen ritem dialoga. In v tem je tudi njena glavna vrlina. Ob vzpostavitvi dialoga komični momenti učinkujejo, konflikt pa postane prepoznaven. Jasnost in preglednost sta prednosti uprizoritve, čeprav bi si v nekaterih trenutkih morda želeli več tveganja in poglobitve, predvsem tam, kjer se že nakazujejo razpoke, ki jih predstava odpira. ✕